

SKAZENÝ KRÁL

FÉRSKA SÁGA 2

HOLLY BLACK

SKAZENÝ
KRÁL

SKAZENÝ KRÁL

FÉRSKA SÁGA 2

HOLLY BLACK

sloart

Copyright © 2019 by Holly Black
Cover art copyright © 2019 by Sean Freeman. Cover design by Karina Granda.
Cover copyright © 2019 by Hachette Book Group, Inc.
Translation © Kristína Balalová 2019
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2019

ISBN 978-80-556-4243-7

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu
Holly Black: The Wicked King,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Little, Brown and Company,
a division of Hachette Book Group, Inc., roku 2019,
preložila Kristína Balalová.
Báseň Michaela Draytona *Nymfidia* a báseň Williama Allinghama *Févi*
preložila Jana Kantorová-Báliková.
Zodpovedná redaktorka Eva Piarová
Produkcia Dana Klimová
Editorka Dana Brežňanová
Vydalo Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava v roku 2019.
Sadzba Alias Press, s. r. o., Bratislava
Tlač FINIDR, s. r. o., Český Těšín

Cena uvedená na obálke knihy je nezáväzným
odporúčaním pre konečných predajcov.

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.slovar.sk

Pre Kelly Linkovú z morského ľudu.

Kniha prvá

*Povedz, že jeho zloba temná
a urážky a pohanenia
sú dôvodom na odpor pre mňa,
a každý o tom teraz zvie.
Chcem, nech ho tu už viacej nechcú,
nech o korunu príde férsku,
sám ho chcem zbaviť slávy, lesku,
nech ho nik kráľom nenazve.*

Michael Drayton

Nymfídia

PROLÓG

Jude pozdvihla cvičný meč a zaujala prvý postoj: očakávanie útoku.

Zvykaj si na jeho váhu, upozornil ju Madoc. Do každého úderu musíš vložiť dostatok sily a nesmieš polaviť. Začneme tým, že túto silu získaš.

Bude to bolieť, no moc sa rodí práve z bolesti.

Rozhodne sa postavila do trávy, prechádzala z jednej pozície do druhej a vietor jej pritom strapatil vlasy. Prvý postoj – mierne naklonený meč držala priamo pred sebou a chránila si telo. Druhý – pozdvihla rukoväť a čepeľ nad jej hlavou vyzerala ako roh jednorozčca. Tretí – meč spustila na úroveň bedier a zdanlivo nenútene ním švihla. Nakoniec prišiel štvrtý postoj – meč opäť zodvihla, tentoraz do výšky pliec. Z každej pozície dokázala rýchlo zaútočiť alebo sa brániť. Súboj s mečom je ako šach, ktorý sa hrá celým telom. Bojovník musí byť schopný predvídať ďalší súperov ťah a zasiahnuť ešte skôr, než príde. Jude je po takejto šachovej par-

tičke vždy samá modrina, premáha ju únava a frustruje celý svet vrátane nej samej.

Alebo sa to možno viac podobá bicyklovaniu. Keď sa Jude ako dieťa v normálnom svete učila jazdiť na bicykli, často padala. Kolená mala posiate chrastami a mama si myslela, že jej po nich navždy zostanú jazvy. Sama si však odmontovala pomocné kolieska a pohrdavo hľadela na Taryn, ktorá šla opatrne po chodníku. Jude si od začiatku chcela užívať rýchlu jazdu po ulici, tak ako Vivi, aj keď jej potom po večeroch musel oco pinzetou vyberať spod kože štrk.

Niekedy jej nesmierne chýbal bicykel, vo Férii boli iba ozrutné ropuchy, štíhle zelenkavé poníky či kone s divokými pohľadmi a telami úzkymi ako tieň.

Vo Férii mala Jude, okrem iného, zbrane a nevlastného otca, ktorý jej zavraždil rodičov – generála Najvyššieho kráľa menom Madoc. Madocovi šlo len o to, aby bola neprekonateľne rýchla a ochotná bojovať na život a na smrť. Jude mohla udierať zo všetkých síl, no jej snaha mu zakaždým bola iba na smiech. Tešilo ho, keď ju ovládol hnev. Vravieval, že je ako oheň.

Aj Jude sa radšej hnevala, ako by sa mala báť a myslieť na to, že je obyčajná smrteľníčka vo svete plnom netvorov. Nikto sa nechystal ponúknuť jej pomocné kolieska.

Na druhom konci lúky Madoc ukazoval Taryn správne bojové pozície. Aj ona sa učila narábať s mečom. Nema-la problém s postojmi, naopak, dokonale ich ovládala, ale samotné bojovanie z duše nenávidela. Predvídateľné obranné manévry striedala s predvídateľnými útokmi a veľmi rýchlo prestala rozmýšľať nad tým, čo robí. Stačilo narušiť tento vzorec a utrpela porážku. Zakaždým ju to našťvalo,

ako keby Jude nezvítazila v súboji, ale pokašľala kroky v ich spoločnom tanci.

„Pod sem, Jude,“ zavolať na ňu Madoc.

S mečom položeným na pleci vykročila po striebristej tráve. Slnko práve zapadalo, no féri sú deťmi súmraku a ich deň sa ešte len začínal. Oblohu zdobili medené a zlaté pruhy. Jude sa zhlboka nadýchla vône borovicového ihličia a na zlomok sekundy sa cítila ako obyčajné dieťa, ktoré sa priúča novému športu.

„Skúsime si to nacvičiť,“ oznámil, keď sa priblížila. „Vy dve proti starému harcovníkovi.“ Taryn sa oprela o meč a špičku čepele zaborila do zeme. Nesmie sa to robiť, ale Madoc ju nevyhrešil.

„Moc,“ začal. „Vďaka nej sme schopní dosiahnuť to, čo chceme. Keď máme v rukách moc, môžeme rozhodovať. Ako ju však získať?“

Jude sa postavila k svojmu dvojčaťu. Madoc zjavne očakával odpoveď, predovšetkým nesprávnu.

„Naučíme sa bojovať?“ povedala, aby prerušila trápne ticho.

Madoc sa usmial a vyceril na ňu špičky spodných očných zubov, ktoré boli výrazne väčšie ako zvyšok jeho chrupu. Postrapatil jej vlasy a Jude na pokožke zacítila ostré pazúry. Hoci neboli dosť tvrdé na to, aby ju poranili, vďaka nim bolo jasné, čo je Madoc zač. „Moc získame tak, že si ju privlastníme.“

Ukázal prstom na nízky kopec s trnistým stromom. „Zahráme sa hru. Tamto je môj kopec. Skúste mi ho vziať.“

Taryn začala poslušne pochodovať k cieľu, Jude ju nasledovala a Madoc so širokým úškrnom kráčal pozadu.

„Čo teraz?“ spýtala sa Taryn bez štipky nadšenia.

Madoc sa zadíval do diaľky, akoby uvažoval, aké pravidlá určí svojej novej hre. „Teraz ho bráňte.“

„Čože?“ zhrozila sa Jude. „Pred tebou?“

„Má to byť strategická hra alebo ďalšie cvičenie?“ zamračila sa Taryn.

Prstom jej nežne podvihol bradu, až kým sa jej pohľad nestretol s Madocovými zlatými mačacími očami. „Čo je šermovanie, ak nie strategické preteky?“ zahrnel so smrteľne vážnym pohľadom. „Zvoľte si taktiku, a keď sa slnko oprie o kmeň tamtoho stromu, prídem si po svoj kopec. Ak ma zložíte čo i len raz, je váš.“

Hneď nato zmizol v neďalekom kroví a Taryn sa posadila do trávy.

„Nechcem s ním bojovať,“ ozvala sa.

„Veď je to len hra,“ nervózne jej pripomenula Jude.

Taryn sa na ňu pozorne zahľadela, ako to mali vo zvyku vždy, keď tá druhá predstierala, že všetko je v najlepšom poriadku. „Dobre, tak čo máme podľa teba urobiť?“

Jude zdvihla zrak k pichľavej korune stromu. „Čo keby jedna z nás doňho hádzala kamene, zatiaľ čo druhá bude šermovať?“

„Okej,“ prikývla Taryn, pozviechala sa zo zeme, pridržala si rukou sukňu a začala do nej ukladať kamene. „Nenahnevá sa, však?“

Jude potriasla hlavou, no dobre vedela, prečo sa to Taryn pýta. Čo ak ich Madoc nechtiac zabije?

„Musíš sa sám rozhodnúť, na ktorom bojisku zomrieš, hovorievala mama otcovi. Bolo to jedno z porekadiel, ktoré dospeli považovali za úplne jasné, hoci v skutočnosti vôbec nedávali zmysel. Patrilo medzi ne aj lepši vrabec v hrsti ako holub

na streche alebo každá minca má dve strany, či tajomné aj kráľ je len človek. Teraz však Jude s mečom v ruke stála na skutočnom bojisku a trochu lepšie rozumela, čo tým asi mysleli.

„Zaujať postoj!“ zvolala a Taryn sa bleskovo vyšplhala na pichľavý strom. Jude skontrolovala polohu tieňa a rozmyšľala nad tým, ako sa ich Madoc pokúsi prekabátiť. Čím dlhšie čakali, tým viac sa stmievalo a on, na rozdiel od dievčat, videl dobre aj potme.

Nakoniec však na nich nevytiahol žiadne zákerné triky, iba sa vynoril z lesa a zavyl, akoby viedol obrovskú armádu. Keď Jude videla, ako sa k nim blíži, od strachu sa jej podlomili kolená.

Je to len hra, opakovala si zúfalo, no čím bol Madoc bližšie, tým menej ju telo poslúchalo a pomaly, ale isto, sa oddávalo zvieraciemu inštinktu – vziať nohy na plecía.

Keď si uvedomili, aké sú oproti nemu drobné a ako sa boja, stratégia, ktorú si zvolili, im nepripadala ktovieako rozumná. Jude mala pred očami mamu v kaluži krvi a vybavila si ostrý pach vnútorností, ktoré z nej vytekali. Táto spomienka ju načisto omráčila a uvedomila si, že o chvíľu zomrie.

Uteč, naliehalo telo. **UTEČ!**

Nie. Mama sa pokúsila utiecť. Jude musí zostať.

Zaujala prvý postoj, aj keď sa jej nohy triasli ako želatína. Madoc síce kráčal hore kopcom, ale bol už v pohybe, takže mal výhodu. Tarynine kamene ho jeden po druhom míňali.

Jude sa Madocov prvý úder vôbec nepokúsila zastaviť, iba sa uhla a urobila otočku. Potom sa schovala za strom a zneškodnila tak jeho druhý aj tretí úder. Štvrtým ju však zložil a spadla do trávy.

Zavrela oči a čakala na smrteľnú ranu.

„Lahko si niečo vezmeš, stačí, že sa nikto nepozera. Ťažšie je brániť to, aj v prípade, že ti okolnosti nahrávajú do karát,“ ozval sa Madocov posmešný hlas. Jude otvorila oči a zbadala, že jej podáva ruku. „Moc sa dá získať veľmi jednoducho, zložitejšie je udržať si ju.“

Zaplavila ju vlna úľavy. Naozaj mu šlo iba o životnú lekciu.

„Nebolo to fér!“ namietala Taryn, Jude však mlčala. Vo Féerii nič nie je fér, na to si už zvykla.

Madoc jej pomohol vstať a mohutnou rukou ju chytil okolo pliec. Obe ich zovrel v pevnom objatí. Jude udrel do nosa pach dymu a zaschnutej krvi, no predsa sa uvoľnila. Objatie, hoci aj od netvora, potrebovala ako soľ.

KAPITOLA

1

Nový Najvyšší kráľ Férie posedáva na tróne s korunou ledabolo položenou na hlave a s krvavočerveným plášťom, ktorý siaha od pliec až po zem. Na špicatom uchu sa mu ligoce náušnica a prsty má posiate ťažkými trblietavými prsteňmi. Najhonosnejšou zo všetkých ozdôb sú však jeho hladké prísne pery.

Aj jeho tvár svedčí o tom, že je kretén.

Ako správkyňa Najvyššieho kráľa stojím na čestnom mieste po jeho boku. Mala by som byť Cardanovou naj dôvernejšou radkyňou a túto rolu hrám radšej ako neviditeľnú ruku trónu, ktorá má moc prinútiť kráľa poslúchať a podriaďovať sa, nech sa deje čokoľvek.

Klížem očami po dave a hľadám špióna z Dvora tieňov. Podarilo sa nám narušiť komunikáciu s Vežou zabudnutia, kde je uväznený Cardanov brat, a namiesto skutočného príjemcu chodia všetky správy priamo mne.

To ešte nie je všetko.

Pred piatimi mesiacmi som Cardana prinútila zasadnúť na elfhamský trón ako svoju bábku. Rovnako je to päť mesiacov, odkedy som zradila vlastnú rodinu a sestra vzala nášho malého brata do sveta smrteľníkov, ďaleko od kráľovskej koruny, ktorá mu právom patrí, a pred piatimi mesiacmi sa odohral aj môj súboj s Madocom.

Vtedy som naposledy spala dlhšie ako pár hodín.

Dosadiť na trón niekoho, kto mnou pohŕda, aby bol Oak v bezpečí, mi pripadalo ako výhodný obchod, povedala by som dokonca, že až *neférsky férový*. Skutočne som si užívala, keď Cardan sľuboval, že mi bude slúžiť celý rok a jeden deň, a jasala som, keď môj plán začal vychádzať. Vtedy sa to zdalo ako nekonečne dlhý čas, no teraz je mojou úlohou predísť komplikáciám a udržať si ho v moci aj naďalej. Musí to byť dostatočne dlho na to, aby Oak zažil detstvo, ktoré som ja nemala.

Keď nad tým premýšľam takto, rok a jeden deň je naozaj krátky čas.

Hoci sa mi vďaka intrigám podarilo dostať Cardana na trón, a napriek tomu, že aj po piatich mesiacoch na ňom stále sedí, trasú sa mi kolená, keď vidím jeho bezstarostný výraz.

Férski vládcovia sú so svojou krajinou úzko spätí, akoby boli jej srdcom a zdrojom sily. Je v tom čosi tajuplné, pre mňa úplne nepochopiteľné. Cardan je však výnimka – so svojou odhodlanosťou akurát tak vylihovať má od skutočného vládara veľmi ďaleko.

Jeho úlohou je nechať si bozkávať ruky posiate prsteňmi a prijímať komplimenty ľudu. Všetky tie bozky, klaňačky či lichôtky si očividne náramne užíva. Nepohrdne ani vínom, každú chvíľu žiada, aby mu do čaše vykladanej kamienkami

doliali svetlozelenú tekutinu. Už len tá prenikavá vôňa mi udiera do hlavy.

Počas odpočinku na mňa vrhne pohľad a zdvihne čierne obočie. „Bavíš sa?“

„Určite nie tak ako ty,“ odpoviem.

To, ako ma neznášal v škole, bol len slabý odvar toho, ako ma nenávidí teraz. Pery sa mu skrútia do posmešného úsmevu a zlomyseľne mu zaiskria oči. „Aha, smrteľníčkini poddani. Škoda, že o tvojom vládnutí nemajú ani potuchy.“

Cítim, ako mi horia líca. Cardan má obrovský dar prerútiť kompliment na štipľavú urážku.

Dlho som si vychutnávala život v úzadí a odrazu som všetkým na očiach. Každý večer si oblečiem jeden z troch takmer identických čiernych kabátcov, zaleje ma žlté svetlo sviečok a po boku mi visí Súmračník. Ľud sa točí v kolotanci, hrá obľúbené piesne, popíja zlatisté víno, vymýšľa hádanky a kliatby a ja sa naň celý čas pozerám zhora, z kráľovského pódia. Féri sú nádherní, desiví, a hoci opovrhujú mojou smrteľnosťou a zosmiešňujú ju, tu hore stojím ja, nie oni.

Je to skoro, akoby som sa snažila ukryvať na piedestáli. Nebudem klamať, mať v rukách moc je vzrušujúci a svojím spôsobom príjemný pocit. Cardanovi to však nesmiem dať najavo.

Zaostrím na svoje dvojča, Taryn, ktorá tancuje so snúbencom Lockeom. Je to presne ten istý Locke, ktorý mal ľúbiť mňa a ja jeho. Viac ako on mi však chýba sestra. Každý takýto večer by som chcela zoskočiť z pódia a vysvetliť jej, prečo som sa rozhodla tak, ako som sa rozhodla.

O tri týždne sa vydáva a my sme spolu dodnes neprehovorili.

Trvám na tom, že za ňou nepôjdem prvá. Počkám, kým príde ona. S Lockeom zo mňa spravili úplnú hlupaňu. Stále sa cítim trápne, keď sa na nich pozriem. Taryn mi dlží ospravedlnenie. Keď nie je schopná premôcť sa a povedať „prepáč“, nech sa aspoň netvári urazene. Ja sa jej prosiť určite nebudem.

Pozorujem, ako tancuje.

Madoca sa ani neunúvam hľadať. Viem, že táto pozícia ma stála jeho lásku.

Pod pódium kľáčí drobný zvráskavený fér s jemnými striebornými vlasmi a šarlátovočerveným kabátom. Čaká, kým si ho niekto všimne. Má zdobené manžety a brošňa v tvare nočného motýľa, ktorá mu drží plášť, trepoce krídelkami. Hoci je pokorne zhrbený, na tvári má podlízavý výraz.

Vedľa neho stoja dvaja bledí muži z hôr s dlhými končatinami. Vlasy im vejú, aj keď v miestnosti niet ani vánku.

Či už je Cardan opitý, alebo triezvy, je Najvyšším kráľom a má povinnosť načúvať malicherným problémom ľudu a riešiť ich. Nechápem, prečo by niekto vložil svoj osud do jeho rúk, ale féri občas majú zvláštne rozmary.

Našťastie som tu ja a ako poriadna správkyňa mu do ucha šepkám rady. Od obyčajného správcu sa líšim tým, že mňa poslúchať musí. Odpovie mi síce opovržlivými urážkami, no aspoň ich zašepká.

Samozrejme, otázne je, či si takúto moc vôbec zaslúžim. *Nebudem krutá len tak pre zábavu, pomyslím si. Musí to stáť za to.*

„Hm...“ zamračí sa Cardan, rukami sa oprie o trón a koruna mu sklzne nižšie do čela. Poriadne si odpije z vína a usmeje sa na trojicu pod ním. „Asi ide o vážnu vec, keď s ňou prichádzate pred Najvyššieho kráľa.“

„Možno ste už o mne počuli,“ začne drobný fér. „Ukul som korunu, ktorá zdobí vašu hlavu. Volajú ma kováč Grim-sen a strávil som dlhý čas vo vyhnanstve s Alderkingom. Jeho kosti už ležia v prachu zeme a vo Fairfolde vládne nový pa-novník, ako aj tu, vo Férii.“

„Severín,“ vyjde zo mňa.

Kováč na mňa vrhne prekvapený pohľad, nečakal, že sa vôbec odvážim prehovoriť. Potom opäť pozrie na Najvyššieho kráľa. „Žiadam vás o povolenie vrátiť sa na Najvyšší dvor.“

Cardan niekoľkokrát žmurkne, akoby sa na žiadateľa pokúšal zaostriť. „Bol si vo vyhnanstve dobrovoľne alebo nasilu?“

Pamätám si, ako mi raz Cardan rozprával o Severínovi, ale Grimsena nespomínal. Aj o ňom som už však kdesi počula. Grimsen je kováč, ktorý vyrobil Pokrvnú korunu pre kráľovnú Mab a začaroval ju. Hovorí sa, že dokáže ukuť hocičo, dokonca i živé tvory – kovové lietajúce vtáčiky či hady, ktoré sa plazia a môžu aj zaútočiť. Vytvoril meče Hľadač srdc a Zaklínač srdc, jeden z nich nikdy neminie cieľ a druhý prenikne cez čokoľvek. Nanešťastie sa dostali do rúk práve Alderkingovi.

„Zaprisahal som sa, že mu budem slúžiť,“ pokračoval Grimsen. „Keď odišiel do vyhnanstva, musel som ísť s ním a sám sa dostať do nemilosti. Vo Fairfolde som preňho vyrábal len šperky, ale váš otec ma považoval za jeho bábku. Teraz, keď sú obaja po smrti, dovoľte mi, prosím, stať sa súčasťou kráľovského dvora. Ušetríte ma a moja vernosť bude nekonečná ako vaša múdrosť.“

Poriadne sa zahľadím na drobného kováča a zrazu mi je jasné, že tára. Do akej miery treba brať vážne, čo hovorí? Jeho požiadavka znie úprimne, no na druhej strane je taký